

Nieuwsbrief KOG

nummer 2 | najaar 2013

Ada Busman, schrijfster van het boek 'Ik zal nooit meer stout zijn'

Libres!

Woensdag 10 september 2008 staat in Ada's geheugen gegrift. Op die dag, ruim 5 jaar geleden, is haar net 6 jarige kleinzoon niet meer uit school thuis gekomen. Hij viel in handen van Jeugdzorg: de William Schrikker Groep. Vanaf april 2007 zorgde vader Ron 17

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat
Koninginneweg 90,
2012 GR Haarlem,
tel. 0235321223,
kog@upcmail.nl
www.stichtingkog.info
ISSN 2215-0544

maanden voor zijn toen 4 jarige zoon. Een jonge autoritaire WSG gezinsvoogd die omgang met moeder moest begeleiden gooide roet in het eten: zij geloofde niet de bezorgde vader maar de verslaafde moeder die haar zontje tijdens de omgang keer op keer mishandelde. Vader Ron zag de paniek bij zijn zoon toenemen en besloot een klacht in te dienen. Dit was tegen het zere been van de gezinsvoogd. Zij besloot hierop het kind uit huis te laten plaats. Toen ca. 20 bezorgde burende schreeuwende moeder en het huilende kind hoorden, waarschuwden zij de politie én vader Ron. De bezorgde vader die een voet tussen de deur zette werd nadien beticht van huisvredebreuk en afgeschilderd als een gewelddadige en gevaarlijke vader. Daarop mochten vader en zoon elkaar vrijwel niet meer zien. Op 100 km afstand van het kleine en melevende dorp waar Jordy was opgegroeid, werd hij geplaatst in Didam bij een tirannieke en liefdeloos echtpaar dat net een gezinsvervangende zorgboerderij had gestart. Het sprookje van Assepoester is mild vergeleken bij het verhaal dat Ada schrijft over dit gezinshuis. Jordy gaat in 20 maanden hard achteruit. Er staat nog een dag gegrift in Ada's geheugen: 3 juni 2010; 20 maanden nadat zijn zoon geroofd was door WSG, landde Ron met Jordy in Bolivia. Gevlucht voor het juk van de tirannieke WSG waaronder zijn zoon zieker en zieker werd. Om zijn zoon te redden en niet 'tussen 6 planken' terug te krijgen vluchtte hij met hem naar Bolivia. Eindelijk waren zij vrij. Drie jaar later bracht Ada haar boek 'Ik zal nooit meer stout zijn' uit, op dezelfde dag als eerbetoen aan haar zoon en kleinzoon. 'Op die dag', vertelt Ada, 'was Jordy's tweede geboorte'. Het boek is geschreven voor Jordy door zijn oma, zodat hij later kan teruglezen wat er allemaal is gebeurd. Omdat de bijna 7 jarige Jordy

OPROEP

Wilt u ons uw rapport, opgemaakt door de Raad voor de Kinderbescherming, toesturen als het niet ouder is dan 3 jaar? KOG wil een aantal van deze rapporten analyseren en de resultaten, als daar aanleiding toe is, aan-

bieden aan in ieder geval het hoofdkantoor van de RvdK, de Inspectie en het Ministerie van Justitie.

Maakt u uw donatie van minimaal € 20 voor 2014 over op bankrekening NL35INGB0009634691 t.n.v. Stichting KOG.

een PTSS heeft opgelopen binnen de jeugdzorg in Nederland, is het van belang dat hij niet aan de zware horror tijd, die in het boek is beschreven, wordt herinnerd. Een behandelend psychiater die door Ron zelf wordt betaald, geeft uitermate kundig advies. In Bolivia werkt de Kinderbescherming met gedegen onderzoekers en in tegenstelling tot Nederland, wordt de politie betrokken bij de zaak en in het ver-

heeft hij inmiddels groten-deels ingelopen. Hij spreekt vloeiend Spaans en is het Nederlands vrijwel verleerd. Op de vraag aan Ada 'welke levensles zij de afgelopen tijd heeft geleerd' antwoordt zij direct, zonder aarzeling: 'geen'. Ada vindt het moeilijk de vraag te beantwoorden 'hoe het met haar gaat'. Zij is erg boos over de dwang van de overheid die totaal onnodig is geweest. De storm die over naïeve, goedgelovige mensen onverwachts is opgestoken is in haar hoofd en leven nog niet gaan liggen. De taak van Ivanhoe heeft zij noodgedwongen van haar 10 jaar geleden overleden man 'overgenomen'. Het strijden voor rechtvaardigheid komt diep uit haar hart. Ada's verklaring voor de onnodige en overdreven 'kinderroof': 'het is heel simpel, iedere organisatie wil groeien als het goed gaat. De WSG is een bedrijf en verdient subsidiegeld met een UHP of OTS'. Reageren op onderbuikgevoelens door jeugdzorgwerkers vindt Ada 'belachelijk' en gevaarlijk. Een psycholoog legde haar uit, waarom vele maatschappelijk werkers zich tot dit werk aangetrokken voelen, zoals dit ook geldt voor psychologie studenten: 60 % heeft in de eigen jeugd iets meegeemaakt waardoor zij als het ware zaken niet goed kunnen inschatten of onderscheiden. Dit is tevens genoemd door de commissie Samson. 'Gedegen onderzoek, kan en mag alleen gebeuren door mensen die zeer goed zijn ge-

lengde daarvan wordt 'waarheid' zeer serieus genomen. Het gaat nu redelijk goed met Jordy. Oma Ada, die hen zeer mist, is uitermate trots op Jordy's goede vooruitgang op school en op zijn sportresultaten: 'hij zwemt met zijn oranje 'koppie' in het nationale jeugdteam!' Jordy die volgens de Jeugdzorg een spierziekte en een laag IQ had, is op 10.000 km afstand opgeknapt en behoort tot de besten van zijn klas. De achterstand van 2 jaar die hij in Nederland heeft opgedaan

— lees verder op bladzijde 2 —

–vervolg van bladzijde 1–

screend', aldus Ada. Dat 95% van de OTS en UHP zaken door rechters worden toegekend verklaart zij als volgt: 'rechters en Jeugdzorg-vertegenwoordigers zien elkaar door de jaren heen bij verschillende rechtszaken en kunnen zo een vertrouwensband opbouwen. Zij kennen elkaar goed. Ook geven rechters cursussen aan jeugdzorgmedewerkers 'hoe zich te gedragen tijdens een rechtszaak. Hierdoor wordt het advies van Jeugdzorg sneller geloofd en overgenomen.' Een tweede boek komt nog uit want het verhaal is nog

niet af. Zoon en kleinzoon zijn veilig maar de 20 maanden WSG heeft diepe sporen in hun leven achtergelaten. De papieren zijn nog niet rond. Ook financieel is er vanwege het ingrijpen door de WSG een zware belasting ontstaan. De hulp die Jordy in Bolivia krijgt moet Ron zelf betalen. Ron heeft zichzelf door deze zware tijd heen moeten helpen. Nog meer hulp was financieel niet op te brengen. Gelukkig heeft hij een lieve vrouw getroffen en een familie waarin banden uitermate sterk en steunend zijn. Ada zet haar strijd voort: er komen verschillende persoonlijke gesprekken met

o.a. Tweede Kamerleden die zij op de petitiemanifestatie van afgelopen 4 juli in Den Haag heeft ontmoet. Een gesprek met de directeur van Jeugd (Ministerie VWS) staat voor oktober gepland. Ook het ministerie V&J en de staatssecretaris hebben het boek ontvangen. Eind 2008 heeft Ada een petitie opgesteld die opnieuw is uitgebracht en kan worden ondertekend. Het zoeken van de publiciteit was op aanraden van een advocaat destijds. Na 2 jaar UHP zouden zij sowieso Jordy kwijt zijn en zou verder strijden zinloos zijn, aldus de advocaat. 'De publiciteit was goed' want 'het heeft

ons gesteund' net als de mensen in ons hechte kleine dorp: 'dat was echt boffen' zegt Ada trots. Met het boek hoopt de 70 jarige Ada mensen wakker te schudden en herkenning te bieden. Het helpt anderen de schaamte voorbij te komen. Vele lezers zijn erg blij met het boek vanwege de herkenning. Het boek is binnen 2 maanden aan de 3e druk bezig en was tijdelijk uitverkocht maar nu weer volop te koop.

Carina van den Dongen

ISBN 978-94-6129-119-6; in boekhandel en via internet, prijs € 15,03

De nieuwe jeugdwet

Komt de praktijk van jeugdzorg op het punt van waarheidsvinding toch nog goed? Opeens is het in de theorie allemaal waarheidsvinding wat de klok slaat! De Kinderombudsman is ermee bezig (heeft ook met KOG gesproken), en de leden van de Tweede Kamer mevrouw B.I. v.d. Burg (VVD) en mevrouw V. Bergkamp (D66) hebben op de valreep een amendement aangenomen weten te krijgen, waardoor 'niet liegen' in de Jeugdwet staat.

Artikel 3.2.a: "De raad voor de kindbescherming en de gecertificeerde instelling (wat nu Bjz heet) zijn verplicht in rapportages of verzoekschriften de van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren." Omdat KOG er niet heel zeker van is dat dit nu zal veranderen, is de volgende brief naar beide kamerleden

verstuurd (de Jeugdwet ligt al bij de Eerste Kamer, maar een wet kan altijd weer gewijzigd worden):

Zeer geachte mevrouw Bergkamp, zeer geachte mevrouw Van der Burg,

Met genoeg hebben wij gelezen dat waarheidsvinding door uw amendement in de Jeugdwet is verankerend. Wij zijn heel blij dat artikel 21 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering expliciet een plaats krijgt in de Jeugdwet.

Hoewel rapporteurs van raad voor de kindbescherming en jeugdzorg nu dus extra geconfronteerd worden met de eis de volledige feiten en uitsluitend feiten te rapporteren, is dit voor organisaties die niet gewend zijn op deze manier te werken een grote omslag, die men niet mak-

kelijk zal maken. De Wet Professionalisering Jeugdzorg zal hier zeker bij helpen: opleiding is een groot goed, evenals registratie en tucht-recht.

Toch denken wij dat het amendement nog niet af is, wil het werkelijk en vanaf de inwerkingtreding van de Jeugdwet effectief zijn. Het onderstaande zal de omslag helpen versnellen.

Wij stellen voor dat u de Jeugdwet als volgt doet wijzigen zodra die in werking treedt:

- dwingend bewijsrecht van toepassing op het Jeugdrecht als het om concreet feit en toedracht gaat - ambtseed, met strafrechtelijke vervolging van meinedige rapporteur.

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders hoopt dat u deze uitbreiding zult bewerk-

stelligen. Wilt u ons laten weten hoe u hier tegenover staat?

Wij zijn uiteraard bereid dit voorstel nader toe te lichten.

Met de meeste hoogachting,

Er is nog veel meer te bedenken om de beschermers van onze kinderen bij de feiten te bepalen, zoals smaadschrift en vergoedingen uit het budget van Bjz voor onterechte uithuisplaatsingen, maar wij denken dat je niet te veel tegelijk moet willen.

Als u het ontstaan van de Jeugdwet wilt volgen is dat op de website van de Tweede Kamer nauwelijks te doen, maar Marc Chavannes (NRC) heeft deze link gegeven:

<https://www.parlementairemonitor.nl/9353000/1/j9vvi5epmj1ey0/vjb1l3c928ox?ac=1:je5:g=vj4flexmg1u g:xeoRymVQ7sWhpHAVG/IF5bhRWTM>

Truus Barendse

het kan altijd nog gekker

De KOG contactpersonen horen aan de telefoon veel ervaringen van ouders en grootouders. Ze hebben al heel veel heftige, schrijnende, onrechtvaardige en ver-

drietige verhalen gehoord. KOG realiseert zich natuurlijk wel dat wij de verhalen maar van één kant horen. Ondanks dat en ondanks de jarenlange ervaring van de meeste contactpersonen zijn ze af en toe toch nog stomverbaasd over wat ouders mee kunnen maken. Onlangs werd er gebeld door een ouder. Vanwege een niet vlekkeloos verlopen echtscheiding stelde de Raad een onderzoek in naar de situatie

van hun kind. Er volgde een reeks gesprekken en er werd informatie opgevraagd op verschillende plaatsen. U kent dat allemaal wel. Uiteindelijk kwam het raadsrapport met een advies aan de rechter. Het kind mankeerde helemaal niets; alles van het kind was positief en zo als het hoorde. De Raad vond dit niet normaal en adviseerde de ouders daarom dringend om voor het kind hulp te zoeken.

Het AMK wil u spreken!!

Wat je als ouders nooit hoopt mee te maken is dat het AMK (Advies en Meldpunt Kindermishandeling) je laat weten dat er zorgen zijn over jouw gezin en dat twee medewerkers bij jou thuis komen om een onderzoek in te stellen naar de veiligheid van jouw kinderen.

Meestal zijn ouders stomverbaasd en voelen zij zich aangevallen en geschoffeerd, vooral als dan ook nog blijkt dat er een anonieme melding is gedaan waarover men niet veel wil vertellen.

Bij KOG krijgen wij veel verhalen te horen van ouders die dit overkomt en waarbij het gesprek niet prettig verloopt. We hebben aan één kant wel begrip voor het AMK. Men wil mishandelde kinderen opsporen (geweldig als dat lukt) en dat gaat

natuurlijk niet zonder slag of stoot. Helaas wordt ook vaak gebruik gemaakt van onprettige gesprekstechnieken en iets wat ouders omschrijven als 'intimidatie'. Bedenk dat men gewoon zijn werk doet en dat het in elk gezin zo gaat. Dit is waarschijnlijk de algemene werkwijze, het is niet gericht tegen u persoonlijk.

Het is goed om van te voren te weten wat uw rechten zijn en wat de rechten van het AMK. Kijk op internet o.a. op de site van KOG. Meestal horen wij van ouders dat hun gesprekken met het AMK onplezierig verlopen. Met de juiste voorbereiding kunt u veel ondervangen. Denk niet: ik heb niets te verbergen, ze mogen alles weten. Door elementen uit uw verhaal te selecteren en die achter elkaar te zetten komt er soms een verhaal te voorschijn waarin u zichzelf niet meer herkent.

- Vraag eerst een kopie van het dossier op en accepteer niet dat men u afpoeiert en zegt: wij vertellen u wel wat het probleem is bij het gesprek. Verzet het gesprek als u nog

geen kopie hebt ontvangen omdat u 'het gesprek serieus neemt en u goed wil voorbereiden'

- Zorg dat u een vertrouwenspersoon bij het gesprek laat zitten. Iemand die aantekeningen kan maken of nog beter; neem het gesprek op; dit hoeft u niet te melden aan het AMK. U doet in uw huis wat u zelf wilt.

tips voor ouders

- Blijf vriendelijk en beleefd en laat u niet van uw stuk brengen. Een veel voorkomende manier van het AMK om inlichtingen te verzamelen is: zeggen dat men u niet gelooft. De reactie van ouders is dan om nog meer informatie te geven en nog meer..... De AMK medewerkers noteren alles en filteren daaruit hun zorgpunten.

Later merkt u dat dingen uit z'n verband zijn gehaald en hebt u spijt van uw openhartigheid. Trap niet in die valkuil. Stel een wedervraag: Wat maakt dat u het één wel gelooft en het ander niet? Hoe bepaalt u dat? Heeft het wel zin om uw vragen te beantwoorden als u niet aan waarheidvinding doet?

- Praat alleen over het kind waar zij vragen over hebben. Laat kinderen niet zonder vertrouwenspersoon met het AMK praten. Kinderen knikken soms instemmend als er iets gevraagd wordt, alleen om er van af te zijn.
- Geef geen toestemming voor wat dan ook en onderteken niets. Vaak eist men toestemming om overal in uw medisch dossier te mogen kijken als u ooit contact hebt gehad met de GGZ. Denk erom dat u niets 'moet'. Zeg dat u daar eerst over na moet denken en wilt weten wat dat voor gevolgen heeft.

Mijn laatste tip is: Bel met een contactpersoon van KOG. Laat u goed voorlichten. Echt, dat maakt heel veel uit voor uw gesprek. Veel ouders zeggen achteraf: Als ik alles van te voren geweten had... had ik het heel anders gedaan!

Alice Jansen

Vermissingen

Op internet stond een bericht waaruit op te maken viel dat een plaatselijke televisiezender een foto van een meisje had laten zien met voor- en achternaam, adres, kenteken van de auto van haar moeder, met de oproep de politie te bellen als iemand deze auto zag.

Dat bracht KOG op het idee om contact te zoeken met de politie en te informeren hoe zij omgaan met als vermist opgegeven kinderen. Zou de politie zonder meer kinderen met naam en foto in de openbaarheid brengen als Bureau Jeugdzorg dat vraagt?

N.a.v. onze brief werd KOG uitgenodigd door een functionaris bij de politie die zich hiermee bezighoudt. We

ontmoetten op 17 oktober in Zoetermeer een medewerker die ons met veel passie vertelde over haar visie op hoe de politie hiermee om zou moeten gaan en ook hoe het op dit moment functioneert. Zij vertelde dat er per jaar 40.000 keer iemand als vermist wordt opgegeven en dat de politie niet registreert hoeveel daarvan kinderen zijn. Alleen al door het aantal moet de politie een strenge selectie maken wie ze gaan zoeken en welke vermissingen zij in de openbaarheid brengen en welke niet.

Het is nadrukkelijk niet zo dat als Bureau Jeugdzorg de politie vraagt een gezin op te sporen, de politie dit blindelings gaat doen. De afweging bij de politie is altijd: loopt dit kind gevaar? Pas als er

serieuze aanwijzingen zijn dat dit het geval is, gaat de politie aan de slag. Als een gezin 'even uit logeren gaat' om zich schuil te houden voor jeugdzorg is dat op zich voor de politie geen reden om zich zorgen te maken. Natuurlijk is dit de richtlijn en kan het op plaatselijk niveau best eens anders uitpakken. KOG heeft ervaren dat het soms anders uitpakt, toch geeft deze informatie de burger weer moed.

In het gesprek is KOG uitgenodigd om op 8 november een groepje politiefunctionarissen die op dit terrein werken te vertellen wat KOG doet; we zullen uiteraard ook uitleggen waarom op onze website staat (in 'nuttig om te weten') dat je seksueel misbruik van je kind misschien beter niet kunt aangeven.

Alice Jansen

Lotgenotencontact

Op 28 maart 2013 hebben donateurs van KOG elkaar getroffen in Waddinxveen. Hoewel het een nuttige, aangename en positieve avond was, is een vervolgbijeenkomst niet doorgegaan bij gebrek aan deelnemers. Als u in Groningen, Friesland of Drenthe woont en in principe belangstelling hebt voor een bijeenkomst in februari 2014, stuurt u dan een mailtje aan kog@upcmail.nl Zet u in het bericht de data en tijden waarop u beslist niet kunt komen en vermeld een geschikte locatie (dat kan bij u thuis zijn) als u er een weet.

Secretariaat KOG

Een donateur schreef:

In de wondere wereld van jeugdzorg kan je van alles beleven.

Ervaringen van een vader met jeugdzorg en pleegzorg.

Ik ben een alleenstaande vader, met een dochter van 8 jaar. Ik heb Sterre vanaf haar geboorte grotendeels alleen opgevoed. Jaren geleden is mijn ex weggelopen zonder kind.

Na een jaar was ik overspannen. Toen is er door de Raad in juli 2010 besloten om Sterre tijdelijk weg te halen. In augustus is zij in bijzijn van drie agenten opgehaald en op een geheim adres geplaatst. Toen ik al na enkele weken dit geheime adres ontdekte, is mij in september door de eerste gezinsvoogd gezegd dat BJZ dit niet erg vond daar zij mij vertrouwde, en pleegouders hadden er ook geen moeite mee. Alleen mocht moeder het niet weten. Ik mocht haar wekelijks kaarten schrijven en ze belde mij tweemaal per week en ik zag haar eens per twee weken. Sterre was erg onhandelbaar en wilde alleen maar bij mij zijn. Ze hilde vaak. De gezinsvoogd besloot dat er een terugkeert raject gestart zou worden, zodat ze uiterlijk maart 2011 thuis zou zijn. Hij besloot dat ze ook eens per twee weken naar moeder zou gaan.

De moeder was het hier niet mee eens. Zij en haar toenmalige partner begonnen mij ineens te beschuldigen van kindermisbruik (ik ben kinderwerker), ook diende ze diverse klachten tegen de gezinsvoogd in. Sterre ging naar een gezin dicht bij mijn huis. En ook zij zeiden dat zij erg aan mij hing. Vervolgens werd Sterre weer overgeplaatst naar een ander gezin. Deze mensen hadden drie eigen kinderen. Zij zagen al vrij snel dat Sterre en ik een hechte band hadden. Sterre had het veel over mij, en keek uit naar mijn bezoek en was verdrietig als ik weer wegging. Bij deze mensen zag ik Sterre vrij veel, ook met bijzondere dagen zoals Kerst. Inmiddels was er een

forensisch onderzoek gestart naar mij en mijn ex en Sterre. Hier kwam uit dat er met mij eigenlijk niet zoveel aan de hand was. Sterre kon na training ook naar mij terug. Er waren veel zorgpunten over mijn ex; zij lag op dat moment ook alweer in scheiding.

De inmiddels derde gezinsvoogd besloot terwijl hij zijn kauwgum uit zijn mond aan mijn stoel smeerde dat Sterre toch niet naar huis mocht omdat ik teveel voor haar streed. Sterres pleegou-

ervarings- verhaal

ders schreven een uitvoerig verslag waarin stond dat er niets op mij aan te merken was. Hier waren BJZ en pleegzorg niet van gediend: ze weigerden ook dit verslag af te geven aan de rechter. Maar gelukkig waren deze mensen bereid om het toch door te zetten.

Ik heb toen mezelf laten onderzoeken en zelf dit forensisch onderzoek betaald. En hieruit kwamen heel andere dingen naar voren dan uit het onderzoek door BJZ betaald. Er was niets maar dan ook niets met mij aan de hand. Hier kwam uit naar voren dat ik veel pedagogische kwaliteiten bezit. Zorgzaam ben. Het enige nadeel was dat ik iets te lief ben. BJZ besloot vervolgens om Sterre bij een alleenstaande vrouw met 3 pleegkinderen te plaatsen. Voor drie maanden. Deze pleegmoeder gooit de kaarten en mails weg die ik naar Sterre stuur. Ze weigert te skypen. Ze wil niet dat Sterre op zaterdag naar mij gaat. Dan moet Sterre gymen maar er is op zaterdag geen gym. Ook maakt ze lawaai als Sterre mij belt. Zij heeft tegen BJZ gezegd dat ik absoluut niet welkom ben op school. Maar ik heb ik een heel goede band met Sterres school. Ik spreek haar juf geregeld.

Toen ik eens aan de pleegmoeder om foto's vroeg van

Sterre, antwoordde zij dat zij nooit foto's nam. Inmiddels was er een derde onderzoek ingezet door de rechtbank. Ook hier kwam weer uit dat er met mij eigenlijk niet zoveel aan de hand is, maar dat mijn ex en alweer nieuwe partner mij waarschijnlijk het leven zuur blijven maken. Misschien was het beter om Sterre even bij deze pleegmoeder te laten. Toen ik deze pleegmoeder dit vertelde zei ze glashard dat Sterre dan niet meer naar mij mocht. Vanaf dat moment kreeg ik totaal niets meer te horen over mijn kind. Mijn ex, Sterre en ik hebben alle drie eczeem. Maar ineens was het volgens pleegmoeder dat Sterre zichzelf verwondde omdat ze naar mij moest. De rechtbank besloot om het onderzoek door de rechtbank betaald naast zich neer te leggen. Het was duidelijk dat Sterre en ik een hechte band hadden. "En dit was niet goed."

Hierop volgend ging pleegmoeder helemaal los. Ik mocht niet meer mailen, geen kaarten meer sturen. Als Sterre een kaart stuurde ging het via BJZ. Sterre belde wanneer het haar uitkwam. Als ik tegen Sterre zei dat we pannenkoeken gingen bakken bij haar volgende bezoek aan mij, dan deed de pleegmoeder het snel. Ook kreeg ik Sterre bijna niet meer te zien. Omdat Sterre alleen maar gewoon naar huis wilde en hier waren ze niet van gediend. Van de pleegmoeder mocht ik ook niet bij Sterres diploma zwemmen zijn. Ik

vroeg of ze dan foto's had. Waarop ze antwoordde dat ze geen foto's had. Sterker: volgens haar had Sterre haar diploma niet. Toen ik echter naar het zwembad belde had Sterre inmiddels al diploma B. Intussen vond BJZ mij steeds meer een lastpak worden. En dreigde om Sterre weg te halen. De vijfde plaatsing in nog geen twee jaar.

Toen ik op een dag even op facebook zat, zag ik tot mijn grote schrik heeee!!!!!! veeee!!!!!!! foto's van Sterre, met zwemdiploma's, alles. Ook stond er gewoon op de facebookpagina van de pleegmoeder dat ze eindelijk een dochter had. Ze werd ook gewoon openlijk gefeliciteerd door vrienden en familie met haar dochter Sterre.

Toen ik dit meldde bij BJZ moesten de foto's eraf. Ze maakte mij eerst nog belachelijk op facebook. En zette er toch nog wat foto's van Sterre op.

Er zou worden gesproken met pleegmoeder. Tot op heden is dit niet gebeurd en de rechter besloot dat ik dan Sterre maar minder moest zien, en onder begeleiding, zodat pleegmoeder er geen last van had. Mijn conclusie is dat alles wat mij tot een goede vader maakt: contact met mijn dochter willen, leuke dingen met haar doen, aandacht geven, enz. door jeugdzorg als negatief wordt gezien.

Het hof gaat binnenkort beslissen of ze naar huis mag of niet.

Vader van Sterre

Heb je te maken met Bureau Jeugdzorg?

een hulpverleningsinstantie?

of de Raad voor de Kinderbescherming?

Lees eerst
jouw DOSSIER!!!

Je hebt recht op informatie:
dat wil zeggen dat je het HELE dossier,
alle werkaantekeningen en
het contactjournaal mag inzien.

Lees DE JUNGLE
VAN DE JEUGDZORG
van Trouw Barendse
www.stichtingkog.info
www.kinderbescherming.nl

Stichting KOG
KINDER- OUDER- ONTRUSTING

Facebookpagina van Stichting KOG

Juris- prudentie

Let op: als u een zitting hebt gehad, is het soms verstandig niet achter de beschikking aan te jagen. Geef iedereen de gelegenheid termijnen te overschrijden! U of uw advocaat moet de beschikking van de griffie ontvangen. Nogmaals: lekker laten gaan is soms het beste.

Het Hof Den Haag heeft op 28 augustus 2013 een beschikking verlenging uithuisplaatsing vernietigd op verzoek van de ouders (advocaat mr. P. van Tour te Rotterdam), omdat de kinderrechter niet op rechtsgeldige wijze in het openbaar uitspraak had gedaan. Het Hof had eerst een toelichting verzocht aan de kinderrechter, waarop de ouders en de raad voor de kinderbescherming konden reageren. Vervolgens heeft de rechter in hoger beroep als volgt beschikt: *Naar aanleiding van de stellingen van betrokkenen was bij het hof twijfel gerezen over de vraag of de op de beschikking vermelde datum van uitspraak (26 november 2012) in overeenstemming is met de datum waarop de beslissing is genomen en openbaar is gemaakt. Die twijfel is gerezen door de navolgende omstandigheden: De ouders en Jeugdzorg hebben beiden verklaard dat tijdens de mondelinge behandeling op 26 november 2012 geen uitspraak is gedaan. In het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting van 26 november 2012 staat ook vermeld dat de beslissing per beschikking over twee weken zal volgen. De advocaat van de ouders*

heeft meegedeeld dat hij op 27 november 2012 contact heeft opgenomen met een medewerker van de griffie van de rechtbank Rotterdam en dat hem is meegedeeld dat er op dat moment nog geen uitspraak was gedaan. Jeugdzorg heeft, omdat voor haar onduidelijk bleef wat de uitspraak van de kinderrechter was, eveneens nadien telefonisch contact gehad met een medewerker van de griffie van de rechtbank Rotterdam. Aan Jeugdzorg is telefonisch meegedeeld dat weliswaar op 26 november 2012 mondeling uitspraak is gedaan, maar dat verzuimd is dit telefonisch aan betrokkenen mee te delen. De bestreden beschikking is pas op 8 januari 2013 (ofwel meer dan zes weken na de uitspraak) in fotokopie ver-

de beslissing van de rechter op 30 november 2012 telefonisch aan Bureau Jeugdzorg heeft doorgegeven. In de aantekening staat dat is afgesproken dat bureau Jeugdzorg de advocaat van de moeder zou informeren. Uit de aantekening op de achterkant van de originele beschikking, die zich in het dossier bevindt, is af te leiden dat deze op 12 december 2012 is verzonden aan bureau jeugdzorg, de raad voor de kinderbescherming, aan de advocaat van de moeder, mr. D. van Tour, adres [...], en aan de vader. [...]" Het hof overweegt als volgt. Een uitspraak is de mededeling van de beslissing aan partijen die het moment bepaalt waarop de rechterlijke beslissing haar werking verkrijgt en waarop de

zonden naar de advocaat van de ouders. Het hof heeft vervolgens de rechtbank Rotterdam gevraagd om een nadere toelichting ten aanzien van de datum waarop de bestreden beschikking is gegeven alsmede ten aanzien van de wijze waarop aan het bepaalde in artikel 28 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) is voldaan. (De uitspraak geschiedt in het openbaar, KOG.)

De rechtbank heeft het hof bij brief van 25 april 2013 het volgende bericht: “[...] De zaak is behandeld ter terechtzitting op 26 november 2012. Ter zitting is medegedeeld dat de rechter zich zou beraden en dat de schriftelijke vastlegging van zijn besluit over twee weken zou volgen. De rechter heeft verklaard dat hij diezelfde dag, 26 november 2012, een beslissing heeft genomen. Er bevindt zich in het dossier voorts een aantekening dat de griffier

termijnen voor hoger beroep of cassatie aanvragen (Kamerstukken II, vergaderjaar 1999-2000, 26 855, nr. 3, p. 135). De uitspraak dient ingevolge artikel 28, eerste lid, Rv, en artikel 6, eerste lid, van het EVRM, in het openbaar te geschieden. Daartoe is volgens vaste rechtspraak vereist dat de uitspraak ofwel door de rechter in het openbaar wordt uitgesproken ofwel dat de uitspraak vanaf een bepaalde, aan de verschenen partijen tevoren bekend gemaakte dag ter griffie in geschreven vorm aanwezig is en dat zowel de partijen als elke andere belanghebbende inzage en afschrift van die beschikking kunnen verkrijgen (vgl. Hoge Raad 1 november 1985, NJ 1986, 277). Naar het oordeel van het hof kan de enkele vastlegging van de beslissing van de kinderrechter in een op 26 november 2012 gedateerde beschikking niet worden aangemerkt als een uitspraak die op 26 november 2012 in het openbaar is geschied.

Immers, vaststaat dat de kinderrechter niet op die datum ter openbare zitting een beslissing aan de verschenen partijen heeft voorgelezen maar dat hij op de voet van het bepaalde in artikel 286 Rv, na afloop van de mondelinge behandeling aan partijen mededeling had gedaan van de beoogde uitspraakdatum (twee weken daarna, ofwel: 10 december 2012). Partijen waren derhalve in de veronderstelling dat op die datum de uitspraak zou volgen. Op 26 november 2012 was dan ook geen van partijen er mee bekend dat op die datum door de rechtbank een beslissing zou zijn genomen laat staan dat deze is uitgesproken. Pas op 30 november 2012 is Jeugdzorg door de griffier van de rechtbank telefonisch van de uitspraak op de hoogte gesteld. De overige partijen en belanghebbenden zijn daar pas op 12 december 2012 van op de hoogte gesteld. Gelet op het vorenstaande is naar het oordeel van het hof door de rechtbank geen uitspraak gedaan ten aanzien van het verlengingsverzoek van de raad voor de afloop van de termijn (26 november 2012), waardoor de machtiging tot uithuisplaatsing van de minderjarigen is verstrekken. Het hof stelt dan ook vast dat de machtiging tot uithuisplaatsing van de minderjarigen van rechtswege is geëindigd op 26 november 2012. Derhalve zal het hof de bestreden beschikking vernietigen. Hoewel dit een gevolg is van het niet tijdig uitspraak doen door de rechtbank ten aanzien van het door de raad gedane verlengingsverzoek, bestaat voor het hof vanuit juridisch oogpunt gezien geen andere mogelijkheid dan als consequentie daarvan de raad niet-ontvankelijk te verklaren in zijn verzoek tot verlenging van de duur van de machtiging tot uithuisplaatsing van de minderjarigen. Het hof merkt ten overvloede nog op dat het in strijd met de wettelijke bepalingen is dat de griffier met Jeugdzorg afsprekt dat Jeugdzorg een andere verschenen belanghebbende op de hoogte stelt van de beslissing.

Truus Barendse

Waarheidsvinding?

Op verzoek van de Tweede Kamer onderzoekt de Kinderombudsman (KOM) hoe Bureau jeugdzorg omgaat met waarheidsvinding. De Kamerleden hebben de signalen van ouders opgevangen dat er erg veel onvrede leeft onder ouders over het feit dat jeugdzorg keer op keer zegt niet aan waarheidsvinding te doen, maar wel verregaande beslissingen neemt. Op uitnodiging van de KOM hebben wij als KOG- bestuur gesproken met twee beleidsadviseurs over de knelpunten in de jeugdzorg zoals wij die tegenkomen in de verhalen die ouders en grootouders ons aan de telefoon vertellen. We hadden de indruk dat alle knelpunten die wij naar voren brachten niet nieuw waren voor de KOM-medewerkers. Zij hadden al met advocaten, rechters, cliënten, enz. gesproken.

De punten die we naar voren gebracht hebben zijn:

1. Ouders kunnen nergens veilig hun hart luchten over hun kind en om hulp vragen. Als ouders de voorgestelde hulp van een hulpverlener weigeren volgt er al snel een zorgmelding bij het AMK. Hulpverleners zijn veranderd in onbezoldigd opsporingsambtenaar.
2. Uit het verhaal van ouders die hun hart uitstor-

ten worden alle negatieve elementen gelicht. Positieve kanten ontbreken vaak in de rapportage. Problemen die al overwonnen zijn worden beschreven als nog actueel. Uit kleine incidentele voorvallen worden verregaande conclusies getrokken.

3. Informatie wordt steeds in een volgend dossier overgenomen. Verdachtmakingen veranderen in veronderstellingen en monden daarna uit in "feiten". Persoonlijke rancune en antipathieën richten zo veel schade aan.

4. Medewerkers van jeugdzorg laten zich niet door ouders corrigeren. Zelfs de visie van ouders wordt door de medewerker verwoord in de rapportage en ouders hebben niet de macht dit te wijzigen.

5. Medewerkers rapporteren soms bewust onjuist om van de rechter de door hen gewenste beslissing te krijgen.

6. Rechters hebben zelf aangegeven dat zij geen tijd meer hebben om zaken echt te beoordelen. In o.a. De Groene Amsterdammer van 21 februari 2013 staat hierover: "Ook de tijdsdruk waaronder rechters moeten werken wordt hoger, ... wat de kans op fouten, vrezes, groter maakt -... . Hun alarmkreet werd onlangs kracht bijgezet door de president van de Hoge Raad Corstens, die zich in een artikel

De Kinderombudsman controleert of de kinder-rechten in Nederland worden nageleefd door de overheid, maar ook door organisaties in onderwijs, kinderopvang, jeugdzorg en gezondheidszorg. De kinder-rechten zijn vastgelegd in het Kinderrechten-verdrag van de VN.

De Kinderombudsman adviseert het parlement en organisaties en maakt mensen bewust van de kinder-rechten. Op die manier verbetert hij de positie van kinderen en jongeren in Nederland.

in NRC Handelsblad begin februari achter het manifest schaarde." Onder tijdsdruk volgen ze vol vertrouwen het advies van de Raad.

De rapportages van zeven op de tien gezinsvoogden zijn onder de maat en daardoor worden kinderen ten onrechte uit huis geplaatst. Dat stelde kinder-rechter Sonja de Pauw Gerlings op 17 augustus in een bericht van het Algemeen Dagblad.

'Kinderrechters bevestigen de matige kwaliteit van de rapporten, maar volgen toch meestal de mening van Jeugdzorg', schrijft het AD. Volgens de krant presenteren gezinsvoogden meningen als feiten en kopiëren ze klakkeloos passages uit oude rapporten in nieuwe analyses, zonder een bron te noemen. Fouten in rapportages worden vaak niet gecorrigeerd. Rechter mevrouw De Pauw Gerlings zegt ook in het gesprek met het AD: "Ik geloof de raadsmedewerker. De ouders hebben een reden om te liegen, de raadsmedewerker niet." Hierdoor is er geen toetsing en controle in het jeugdzorg systeem. Ouders en kinderen staan machteloos.

De Kinderombudsman brengt deze maand zijn advies uit aan de Tweede Kamer.

Alice Jansen

Oproep

Maakt u gebruik van elke gelegenheid die zich in (de buurt van) uw woonplaats aandient om te proberen invloed uit te oefenen op de organisatie van jeugdzorg na de transitie. Misschien hebt u iets aan bovenstaande 6 punten. En is misschien een lokale toetsingscommissie voor uithuisplaatsingen een idee? Trouw heeft op 23 oktober 2013 deze ingezonden brief van Truus Barendse geplaatst:

Juryrechtspraak

De oud-vicepresident van de Amsterdamse rechtspraak pleit in Trouw

van 22 oktober 2013 voor juryrechtspraak in het strafrecht. In het jeugdrecht is daar zeker plaats voor. Het zou mooi zijn en het vertrouwen in jeugdzorg vergroten, de angst verkleinen, als een vorm van juryrechtspraak werd ingevoerd bij uithuisplaatsingen.

De voorlopige ondertoezichtstelling met uithuisplaatsing voor kinderen in duidelijk bedreigende omstandigheden blijft gewoon bestaan, voor de andere gevallen: alleen als de jury vindt dat een kind uit huis geplaatst moet worden kan het verzoekschrift aan de kinder-rechter de deur uit.

